

2011/C 103/03	Lieta C-52/09: Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (<i>Stockholms tingsrätt</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Konkurrensverket/TeliaSonera AB</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 102. pants — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Telekomunikāciju operatora piemērotās cenas — ADSL starppakalpojumi — Platjoslas savienojumu pakalpojumi galapatērētājiem — Nepietiekama konkurentu cenu starpība jeb “tarifu šķēru efekts”) 3	3
2011/C 103/04	Lieta C-251/09: Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Kipras Republika (Piegāžu un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozares — Direktīva 93/38/EEK — Paziņojums par paredzamo publisko iepirkumu — Piešķiršanas kritēriji — Vienlīdzīga attieksme pret pretendentiem — Pārskatāmības princips — Direktīva 92/13/EEK — Pārsūdzības process — Pienākums pamatot lēmumu noraidīt pretendentu) 4	4
2011/C 103/05	Lieta C-260/09 P: Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums — <i>Activision Blizzard Germany GmbH</i> (agrāk — <i>CD-Contact Data GmbH</i>)/Eiropas Komisija (Apelācija — EKL 81. pants un EEZ līguma 53. pants — Ar “Nintendo” preču zīmi ražotu videospēļu pulšu un spēļu kasetņu tirgus — Paralēlā eksporta ierobežojums šajā tirgū — Nolīgums starp ražotāju un ekskluzīvo izplatītāju — Izplatīšanas līgums, ar ko ir atļauta pasīva tirdzniecība — Vienotas gribas pierādīšana, nepastāvot tiešiem dokumentāriem pierādījumiem par šīs tirdzniecības ierobežojumu — Pierādījumu apjoms, kas vajadzīgs vertikāla nolīguma esamības pierādīšanai) 4	4
2011/C 103/06	Lieta C-283/09: Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (<i>Sąd Rejonowy Warszawa</i> (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Artur Weryński/Mediatel 4B Spółka z o.o.</i> (Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Pierādījumu iegūšana — Liecinieka nopratināšana pieprasījumu saņēmēšajā tiesā, pamatojoties uz pieprasījumu iesniegušās tiesas lūgumu — Liecinieku atlīdzība) ... 5	5
2011/C 103/07	Apvienotās lietas no C-307/09 līdz C-309/09: Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums (<i>Raad van State</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Vicoplus SC PUH</i> (C-307/09), <i>BAM Vermeer Contracting sp. zoo</i> (C-308/09), <i>Olbek Industrial Services sp. zoo</i> (C-309/09)/ <i>Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid</i> (Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Darba ņēmēju norīkošana darbā — 2003. gada Pievienošanās akts — Pārejas pasākumi — Polijas pilsoņu pieeja to valstu darba tirgum, kuras Polijas Republikas pievienošanās laikā jau bija Savienības dalībvalstis — Prasība saņemt darba atļauju darbaspēka nodrošināšanai — Direktīva 96/71/EK — 1. panta 3. punkts) 5	5
2011/C 103/08	Lieta C-359/09: Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 3. februāra spriedums (<i>Fővárosi Ítéltábla</i> (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Donat Cornelius Ebert/Budapesti Ügyvédi Kamara</i> (Advokāti — Direktīva 89/48/EEK — Tādu augstākās izglītības diplomu atzīšana, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību — Direktīva 98/5/EK — Pastāvīga praktizēšana advokāta profesijā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija — Profesionālā nosaukuma izmantošana uzņemošajā dalībvalstī — Nosacījumi — Iekļaušana uzņemošās dalībvalsts advokātu profesionālajā kolēģijā) 6	6
2011/C 103/09	Lieta C-494/09: Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (<i>Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Bolton Alimentari SpA/Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pieņemamība — Muitas nodoklis — Tarifu kvota — Muitas kodekss — 239. pants — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 308.a, 308.b un 905. pants — Regula (EK) Nr. 975/2003 — Tunzivs — Kvotas izsmelšana — Atklāšanas datums — Svētdiena) 6	6

2011/C 103/10	Lieta C-11/10: Tiesas (piektā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Staatssecretaris van Financiën/Marishipping and Transport BV</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kopējais muitas tarifs — Muitas nodokļi — Atbrīvojums — Farmaceitiskas vielas — Sastāvs — Ierobežojumi)	7
2011/C 103/11	Lieta C-16/10: Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (<i>Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>The Number Ltd</i> un <i>Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications</i> un <i>British Telecommunications plc</i> (Tiesību aktu tuvināšana — Telekomunikācijas — Tikli un pakalpojumi — Direktīva 2002/22/EK — Uzņēmumu izraudzīšanās universālā pakalpojuma sniegšanai — Specifisku pienākumu noteikšana izraudzītajam uzņēmumam — Telefona izziņu dienestu un abonentu sarakstu pakalpojumi)	8
2011/C 103/12	Lieta C-25/10: Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums (<i>Tribunal de première instance de Liège</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Missionswerk Werner Heukelbach ev/État belge</i> (Tiešie nodokļi — Kapitāla brīva aprīte — Mantojuma nodoklis — Legāti bezpeļņas organizācijām — Atteikums piemērot pazeminātu likmi, ja šo organizāciju darbības vieta atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā faktiski dzīvojis vai strādājis mantojuma atstājējs — Ierobežojumi — Pamatojums)	8
2011/C 103/13	Lieta C-30/10: Tiesas (astotā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums (<i>Linköpings tingsrätt</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Lotta Andersson/Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 80/987/EEK — 10. panta c) punkts — Valsts tiesību norma — Darba ņēmēju neizpildīto prasījumu samaksas garantija — Tādu personu izslēgšana, kurām pēdējo sešu mēnešu laikā pirms pieteikuma par sabiedrības, kurā tās ir nodarbinātas, maksātspēju iesniegšanas ir piederējusi būtiska šīs sabiedrības daļa un bijusi ievērojama ietekme tajā)	9
2011/C 103/14	Lieta C-78/10: Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (<i>Cour d'appel de Rouen</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Marc Berel u.c./Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre</i> (Kopienas Muitas kodekss — 213., 233. un 239. pants — Vairāku parādnieku solidāras atbildības pienākums samaksāt vienu un to pašu muitas parādu — Ievedmuitas nodokļu atļaušana — Muitas parāda dzēšana — Iespēja solidāram parādniekam atsaukties uz citam solidāram parādniekam piesūktu parāda atļaušanu — Neesamība)	9
2011/C 103/15	Lieta C-321/10: Tiesas (septītā palāta) 2011. gada 17. gada februāra spriedums — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2007/2/EK — Vides politika — Telpiskās informācijas infrastruktūra Eiropas Kopienā (INSPIRE) — Elektronisko datu apmaiņa un to atjaunināšana — Nepilnīga transponēšana)	10
2011/C 103/16	Lieta C-391/10: Tiesas (sestā palāta) 2011. gada 3. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2007/36/EK — Biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošana — Pilnīgas transponēšanas noteiktajā termiņā neesamība)	10

2011/C 103/17	Lieta C-395/10: Tiesas (sestā palāta) 2011. gada 3. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Francijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2007/2/EK — Vides politika — Telpiskās informācijas infrastruktūra — Elektroniska formāta datu apmaiņa un atjaunināšana — Valsts transponēšanas pasākumu nenoteikšana) 11	11
2011/C 103/18	Lieta C-143/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2009. gada 27. novembra rīkojumu lietā T-348/09 <i>Uznański/Polija</i> 2010. gada 29. janvārī iesniedza <i>Antoni Tomasz Uznański</i> ... 11	11
2011/C 103/19	Lieta C-611/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. decembrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse</i> 11	11
2011/C 103/20	Lieta C-612/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. decembrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Jaroslav Wawrzyniak/Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse</i> 11	11
2011/C 103/21	Lieta C-625/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. decembrī — Eiropas Komisija/Francijas Republika 12	12
2011/C 103/22	Lieta C-626/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2010. gada 21. oktobra spriedumu lietā T-439/08 <i>Agapiou Joséphidès/Komisija un EACEA</i> 2010. gada 28. decembrī iesniedza <i>Kalliope Agapiou Joséphidès</i> 13	13
2011/C 103/23	Lieta C-627/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. decembrī — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika 13	13
2011/C 103/24	Lieta C-5/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 6. janvārī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) — kriminālprocess pret <i>Titus Alexander Jochen Donner</i> 14	14
2011/C 103/25	Lieta C-25/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 17. janvārī iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) — <i>Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA/Fazenda Pública</i> 14	14
2011/C 103/26	Lieta C-34/11: Prasība, kas celta 2011. gada 21. janvārī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika ... 15	15
2011/C 103/27	Lieta C-35/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 21. janvārī iesniedza <i>High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division)</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue&Customs</i> 15	15
2011/C 103/28	Lieta C-42/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 31. janvārī iesniedza <i>Cour d'appel d'Amiens</i> (Francija) — kriminālprocess pret <i>Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge</i> 16	16
2011/C 103/29	Lieta C-46/11: Prasība, kas celta 2011. gada 1. februārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika 16	16

2011/C 103/30	Lieta C-48/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 2. februārī iesniedza <i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) — <i>Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö/A Oy</i> 17	17
2011/C 103/31	Lieta C-52/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 17. novembra rīkojumu lietā T-61/10 2011. gada 4. februārī iesniedza <i>Fernando Marcelino Victoria Sánchez</i> 17	17

Vispārējā tiesa

2011/C 103/32	Lieta T-118/07: Vispārējās tiesas 2011. gada 18. februāra spriedums — <i>P.P.TV/ITSB</i> — <i>Rentrak</i> (“PPT”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “PPT” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “PPTV” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 19	19
2011/C 103/33	Lieta T-385/07: Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — <i>FIFA/Komisija</i> (Televīzijas apraide — Direktīvas 89/552/EEK 3.a pants — Beļģijas Karalistes pasākumi saistībā ar Beļģijas sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Pasaules kausa izcīņa futbolā — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Kopienas tiesībām — Pamatojums — EKL 43. un 49. pants — Īpašumtiesības) 19	19
2011/C 103/34	Lieta T-55/08: Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — <i>UEFA/Komisija</i> (Televīzijas apraide — Direktīvas 89/552/EEK 3.a pants — Apvienotās Karalistes pasākumi saistībā ar šīs dalībvalsts sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Eiropas futbola čempionāts — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Kopienas tiesībām — Pamatojums — EKL 49. un 86. pants — Īpašumtiesības) 20	20
2011/C 103/35	Lieta T-68/08: Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — <i>FIFA/Komisija</i> (Televīzijas apraide — Direktīvas 89/552/EEK 3.a pants — Apvienotās Karalistes pasākumi saistībā ar šīs dalībvalsts sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Pasaules kausa izcīņa futbolā — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Kopienas tiesībām — Pamatojums — EKL 43., 49. un 86. pants — Īpašumtiesības) 20	20
2011/C 103/36	Lieta T-10/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — <i>Formula One Licensing/ITSB</i> — <i>Global Sports Media</i> (“F1-LIVE”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “F 1-LIVE” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiska un valsts un starptautiskas vārdiskas preču zīmes “F 1” un “F 1 Formula 1” — Apelāciju padomes veikta iebildumu noraidīšana — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts) 21	21
2011/C 103/37	Lieta T-122/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — <i>Zhejiang Xinshiji Foods</i> un <i>Hubei Xinshiji Foods</i> /Padome (Dempings — Sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu imports — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Regulas (EK) Nr. 384/96 15. panta 2. punkts un 20. panta 4. un 5. punkts (jaunajā redakcijā — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 15. panta 2. punkts un 20. panta 4. un 5. punkts) 21	21

2011/C 103/38	Lieta T-324/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — <i>J & F Participações/ITSB — Plusfood Wrexham</i> (“Friboi”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Friboi” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “FRIBO” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts) 22	22
2011/C 103/39	Lieta T-385/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — <i>Anncó/ITSB — Freche et fils</i> (“ANN TAYLOR LOFT”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ANN TAYLOR LOFT” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “LOFT” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 22	22
2011/C 103/40	Lieta T-471/10: Prasība, kas celta 2010. gada 28. septembrī — <i>Gill/Komisija</i> 22	22
2011/C 103/41	Lieta T-32/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — <i>Verenigde Douaneagenten/Komisija</i> 23	23
2011/C 103/42	Lieta T-60/11: Prasība, kas celta 2011. gada 26. janvārī — <i>Kraft Foods Global Brands/ITSB — Fenaco</i> (“SUISSE PREMIUM”) 24	24
2011/C 103/43	Lieta T-65/11: Prasība, kas celta 2011. gada 28. janvārī — <i>Recombined Dairy System/Komisija</i> 25	25
2011/C 103/44	Lieta T-78/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 14. decembra spriedumu lietā F-80/09 <i>Lenz/Komisija</i> 2011. gada 7. februārī iesniedza <i>Erika Lenz</i> 25	25
2011/C 103/45	Lieta T-80/11: Prasība, kas celta 2011. gada 9. februārī — <i>Nath Kalsi/ITSB — American Clothing Associates</i> (“RIDGE WOOD”) 26	26
2011/C 103/46	Lieta T-85/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 23. novembra spriedumu lietā F-65/09 <i>Marcuccio/Komisija</i> 2011. gada 11. februārī iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i> 27	27
2011/C 103/47	Lieta T-88/11: Prasība, kas celta 2011. gada 18. februārī — <i>BIA Separations/Komisija</i> 27	27
2011/C 103/48	Lieta T-92/11: Prasība, kas celta 2011. gada 18. februārī — <i>Andersen/Komisija</i> 28	28

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2011/C 103/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 95, 26.3.2011.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 89, 19.3.2011.

OV C 80, 12.3.2011.

OV C 72, 5.3.2011.

OV C 63, 26.2.2011.

OV C 55, 19.2.2011.

OV C 46, 12.2.2011.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums (*Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) — *Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)/Finanzamt Linz*

(Apvienotās lietas C-436/08 un C-437/08) ⁽¹⁾

(Kapitāla brīva aprīte — Uzņēmumu ienākuma nodoklis — Valsts izcelsmes dividendžu atbrīvojums no nodokļa — Atsevišķu nosacījumu piemērošana ārvalsts izcelsmes dividendžu atbrīvošanai no nodokļa — Atskaitīšanas sistēmas piemērošana ārvalsts izcelsmes dividendēm, kas nav atbrīvotas no nodokļa — Pierādījumi par atskaitāmo ārvalstī samaksāto nodokli)

(2011/C 103/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: *Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08)* un *Österreichische Salinen AG (C-437/08)*

Atbildētāja: *Finanzamt Linz***Priekšmets**

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Unabhängiger Finanzsenat* — Kopienų tiesību interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru rezidentu izcelsmes dividendēm tiek piemērota nodokļa atbrīvošanas sistēma, lai gan šo sistēmu piemēro nerezidentu izcelsmes dividendēm tikai sākot no dalības 25 % apmērā — Administratīvā un tiesu prakse, kurā, lai izpildītu no Kopienų tiesībām izrietošās prasības, ir paredzēta nodokļu atskaitīšana par nerezidentu izcelsmes dividendēm no līdzdalības, kas ir zemāka nekā 25 %, un nav pieļauta atskaitāmā nodokļa pārņemšana uz nākamajiem gadiem

Rezolutīvā daļa:

1) LESD 63. pants ir interpretējams tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds

dalībvalsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram portfeļa ieguldījumu dividendes, ko izmaksā par kapitāla daļām sabiedrībās rezidentēs, ir atbrīvojamas no uzņēmumu ienākuma nodokļa un portfeļa ieguldījumu dividendžu no sabiedrībām, kuras dibinātas trešajās valstīs, kas ir 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu dalībvalstis, atbrīvojumam no nodokļa tiek izvirzīts nosacījums par nolīguma par visaptverošu savstarpēju administratīvo palīdzību un palīdzību piespiedu izpildes jomā pastāvēšanu starp dalībvalsti un attiecīgajām trešajām valstīm, ciktāl minētā tiesiskā regulējuma mērķu sasniegšanai pietiek vienīgi ar nolīgumu par savstarpēju palīdzību administratīvajā jomā;

- 2) LESD 63. pants ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram no uzņēmumu ienākuma nodokļa ir atbrīvotas portfeļa ieguldījumu dividendes, kuras sabiedrība rezidente saņem no citas sabiedrības rezidentes, bet tai pat laikā ar šo nodokli tiek apliktas portfeļa ieguldījumu dividendes, kuras sabiedrība rezidente saņem no sabiedrības, kas dibināta citā dalībvalstī vai trešajā valstī, kas ir 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu dalībvalsts, tomēr ar nosacījumu, ka pēdējās minētās sabiedrības rezidences valstī samaksāto nodokli var atskaitīt no dividendžu saņēmējas sabiedrības dalībvalstī maksājamā nodokļa un ka administratīvie pienākumi, kas dividendes saņēmēšajai sabiedrībai uzlikti saistībā ar šīs atskaitīšanas izmantošanu, nav pārmērīgi. Informācija, ko valsts nodokļu administrācija pieprasa dividendes saņēmēšajai sabiedrībai par dividendes izmaksājušās sabiedrības peļņai faktiski uzlikto nodokli tās rezidences valstī, ir raksturīga atskaitīšanas metode būtībai kā tādai, un tādēļ tā nav uzskatāma par pārmērīgiem administratīviem pienākumiem;
- 3) LESD 63. pants ir interpretējams tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru nolūkā novērst ekonomisku nodokļu dubultu uzlikšanu no uzņēmumu ienākuma nodokļa tiek atbrīvotas portfeļa ieguldījumu dividendes, kuras sabiedrība rezidente saņēmusi no sabiedrības rezidentes, un kurā attiecībā uz dividendēm, kuras izmaksājusi trešajā valstī, kas nav 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu dalībvalsts, dibināta sabiedrība, nav paredzēts nedz šo dividendžu atbrīvojums no nodokļa, nedz arī nodokļa, kuru dividendes izmaksājuši sabiedrība samaksājusi savā rezidences valstī, atskaitīšana;
- 4) LESD 63. pantam nav pretrunā tāda valsts nodokļu iestādes prakse, atbilstoši kurai dividendēm no atsevišķām trešajām valstīm tiek piemērota nodokļa atskaitīšanas metode, ja dividendes saņēmējas sabiedrības daļa dividendes izmaksājušās sabiedrības kapitālā ir mazāka par zināmu sliekšni, un atbrīvošanas no nodokļa

metode, ja minētā dalība šo sliekšni pārsniedz, bet tai pat laikā valsts izcelsmes dividendēm sistemātiski tiek piemērota atbrīvošanas no nodokļa metode, tomēr tikai tiktāl, ciktāl ar attiecīgajiem mehānismiem, kuru mērķis ir nodokļa vairākkārtējas uzlikšanas sadalāmajai peļņai novēršana vai samazināšana, tiek panākts līdzvērtīgs rezultāts. Tas, ka valsts nodokļu administrācija dividendes saņēmējai sabiedrībai pieprasa informāciju par dividendes izmaksājušās sabiedrības peļņai trešajā valstī faktiski uzlikto nodokli, ir raksturīgi atskaitīšanas metodes būtībai kā tādai un per se neietekmē atbrīvošanas un atskaitīšanas metožu līdzvērtīgumu;

5) LESD 63. pants ir interpretējams tādējādi:

- ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru sabiedrībām rezidentēm tiek piešķirta iespēja pārnest taksācijas laikposmā ciestos zaudējumus uz vēlākiem taksācijas laikposmiem un ar kuru tiek novērsta ekonomiska dubulta nodokļu uzlikšana dividendēm, piemērojot atbrīvojuma metodi valsts izcelsmes dividendēm, bet dividendēm, ko izmaksājušās citā dalībvalstī vai trešajā valstī dibinātas sabiedrības, ir piemērojama atskaitīšanas metode, ciktāl ar šo tiesisko regulējumu atskaitīšanas metodes piemērošanas gadījumā netiek pieļauts uz nākamajiem taksācijas laikposmiem pārnest uzņēmumu ienākuma nodokli, kas samaksāts dividendes izmaksājušās sabiedrības valstī, ja taksācijas laikposmā, kurā sabiedrība saņēmusi ārvalsts izcelsmes dividendes, tā ir strādājusi ar saimnieciskās darbības zaudējumiem, un
- ka dalībvalstij netiek noteikts pienākums savos nodokļu tiesību aktos paredzēt nodokļa, kas ieturēts ienākuma gūšanas vietā citā dalībvalstī vai trešajā valstī, atskaitīšanu, lai novērstu dividenžu, kuras saņem pirmajā dalībvalstī dibināta sabiedrība, juridisku dubultu aplikšanu ar nodokļiem, kas rodas, abām attiecīgajām valstīm īstenojot savu nodokļu kompetenci.

(¹) OV C 19, 24.01.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (Stockholms tingsrätt (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Konkurrensverket/TeliaSonera AB

(Lieta C-52/09) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 102. pants — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Telekomunikāciju operatora piemērotās cenas — ADSL starppakalpojumi — Platjoslas savienojumu pakalpojumi galapatērētājiem — Nepietiekama konkurentu cenu starpība jeb “tarifu šķēru efekts”)

(2011/C 103/03)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Stockholms tingsrätt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Konkurrensverket

Atbildētājs: TeliaSonera AB

Piedaloties: Tele2 Sverige AB

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Stockholms tingsrätt — EKL 82. panta interpretācija — Tarifu šķēru efekts — Cena, ko piemēro telekomunikāciju operators, kam iepriekš bijis vēsturiski izveidojies monopols attiecībā uz ADSL piekļuvi — Atšķirība starp cenu, ko par ADSL piekļuves nodrošināšanu vairumtirdzniecības līmenī operators prasa no operatoriem, kas ir starpnieki, un tarifiem, ko par ADSL piekļuvi operators piemēro attiecībā uz patērētājiem, nav pietiekama, lai segtu papildizmaksas, kas rodas pašam operatoram, sniedzot šos pakalpojumus mazumtirdzniecībā

Rezolutīvā daļa:

Nepastāvot nekādam objektīvam pamatojumam, tas, ka vertikāli integrēts uzņēmums, kurš ir dominējošā stāvoklī ADSL starppakalpojumu vairumtirdzniecības tirgū, piemēro tādu cenu politiku, kuras rezultātā cenu starpība starp piemērojamajām cenām šajā tirgū un tām, ko piemēro mazumtirdzniecības tirgū, sniedzot galapatērētājiem platjoslas savienojumu pakalpojumus, nav pietiekama, lai nosegtu īpašās šī paša uzņēmuma izmaksas, kas tam ir jāsedz, lai piekļūtu pēdējam tirgum, var būt ļaunprātīga izmantošana LESD 102. panta izpratnē.

Novērtējot, vai šādai cenu politikai ir ļaunprātīgs raksturs, ir jāņem vērā visi katras lietas apstākļi. It īpaši:

- principā un vispirms ir jāņem vērā attiecīgā uzņēmuma cenas un izmaksas mazumtirdzniecības pakalpojumu tirgū. Ja vien ir iespējams, ņemot vērā apstākļus, ņemt vērā šīs cenas un izmaksas, tās ir jāaplūko kopā ar konkurentu šajā tirgū cenām un izmaksām, un
- jāpierāda, ka, it īpaši ņemot vērā vairumtirdzniecības preces neaizstājamo raksturu, šī cenu politika mazumtirdzniecības tirgū rada vismaz potenciālas pret konkurenci vērstas sekas un tam nav ekonomiska pamatojuma.

Izvērtējot šādas cenu politikas ļaunprātīgo raksturu principā nav nozīmes:

- tam, ka attiecīgajam uzņēmumam nav nekāda regulatīva pienākuma sniegt ADSL starppakalpojumus vairumtirdzniecības tirgū, kurā tam ir dominējošs stāvoklis;
- šī uzņēmuma dominances pakāpei šajā tirgū;
- apstāklim, ka mazumtirdzniecības tirgū, kurā galapatērētājiem tiek sniegti platjoslas savienojumu pakalpojumi, minētajam uzņēmumam nav dominējoša stāvokļa;

- apstāklim, ka klienti, kuriem šādu cenu politiku piemēro, ir jauni vai jau esoši attiecīgā uzņēmuma klienti;
- dominējošā stāvoklī esošā uzņēmuma nespējai atgūt eventuālos zaudējumus, kuri var tam rasties šādas cenu politikas ieviešanas rezultātā, nedz arī
- tam, cik nobrieduši ir attiecīgie tirgi, un tam, ka tajos ir notikušas tehnoloģiskas pārmaiņas, kuru dēļ jāveic nozīmīgi ieguldījumi.

(¹) OV C 90, 18.04.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Kipras Republika

(Lieta C-251/09) (¹)

(Piegāžu un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozares — Direktīva 93/38/EEK — Paziņojums par paredzamo publisko iepirkumu — Piešķiršanas kritēriji — Vienlīdzīga attieksme pret pretendentiem — Pārskatāmības princips — Direktīva 92/13/EEK — Pārsūdzības process — Pienākums pamatot lēmumu noraidīt pretendentu)

(2011/C 103/04)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Zadra, I. Chatzigiannis un M. Patakia)

Atbildētāja: Kipras Republika (pārstāvji — K. Likourgos un A. Pantazi-Lamprou)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 199, 84. lpp.), 4. panta 2. punkta un 31. panta 1. punkta pārkāpums — Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 76, 14. lpp.), 1. panta 1. punkta pārkāpums — Pienākums pamatot lēmumu noraidīt pretendentu — Pienākums nodrošināt, ka līgumslēdzēju iestāžu pieņemtie lēmumi var tikt efektīvi un pēc iespējas ātrāk pārsūdzēti — Vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 233, 26.09.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums — Activision Blizzard Germany GmbH (agrāk — CD-Contact Data GmbH)/Eiropas Komisija

(Lieta C-260/09 P) (¹)

(Apelācija — EKL 81. pants un EEZ līguma 53. pants — Ar “Nintendo” preču zīmi ražotu videospēļu pulšu un spēļu kasetņu tirgus — Paralēlā eksporta ierobežojums šajā tirgū — Nolīgums starp ražotāju un ekskluzīvo izplatītāju — Izplatīšanas līgums, ar ko ir atļauta pasīva tirdzniecība — Vienotas gribas pierādīšana, nepastāvot tiešiem dokumentāriem pierādījumiem par šīs tirdzniecības ierobežojumu — Pierādījumu apjoms, kas vajadzīgs vertikāla nolīguma esamības pierādīšanai)

(2011/C 103/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Activision Blizzard Germany GmbH (agrāk — CD-Contact Data GmbH) (pārstāvji — J. K. de Pree un E. N. M. Raedts, advocaten)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Noë un F. Ronkes Agerbeek)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-18/03 CD-Contact Data GmbH c/Eiropas Kopienų Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa samazināja prasītājam uzlikto naudas sodu un pārējā daļā noraidīja prasību atcelt Komisijas 2002. gada 30. oktobra lēmumu 2003/675/EK par EK līguma 81. panta piemērošanas procedūru (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution un COMP/36.321 Omega — Nintendo), kas attiecās uz vairākām vienošanām un saskaņotās darbības Nintendo konsoļu un ar Nintendo konsolēm saderīgu video spēļu bloku tirgū, kuru nolūks bija ierobežot šo konsoļu un bloku paralēlo importu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Activision Blizzard Germany GmbH atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 220, 12.09.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (*Sąd Rejonowy Warszawa* (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Artur Weryński/Mediatel 4B Spółka z o.o.*

(Lieta C-283/09) (¹)

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Pierādījumu iegūšana — Liecinieka nopratināšana pieprasījumu saņēmumā tiesā, pamatojoties uz pieprasījumu iesniegušās tiesas lūgumu — Liecinieku atlīdzība)

(2011/C 103/06)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy Warszawa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Artur Weryński*

Atbildētāja: *Mediatel 4B Spółka z o.o.*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Padomes 2001. gada 28. maija Regulas (EK) Nr. 1206/2001 par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās (OV L 174, 1. lpp.) interpretācija — Liecinieka nopratināšana dalībvalsts tiesā, pamatojoties uz citas dalībvalsts tiesas pieprasījumu — Lieciniekiem piešķirtā atlīdzība — Iespēja tiesai, kas saņem pieprasījumu, prasīt tiesai, kas iesniedz pieprasījumu, samaksāt liecinieka atlīdzības avansu

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2001. gada 28. maija Regulas (EK) Nr. 1206/2001 par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās 14. un 18. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka pieprasījumu iesniegušajai tiesai nav pienākuma maksāt pieprasījumu saņēmējai tiesai avansu par liecinieka atlīdzību vai atmaksāt nopratinātajam lieciniekam samaksāto atlīdzību.

(¹) OV C 244, 10.10.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums (*Raad van State* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Vicoplus SC PUH* (C-307/09), *BAM Vermeer Contracting sp. zoo* (C-308/09), *Olbek Industrial Services sp. zoo* (C-309/09)/*Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid*

(Apvienotās lietas no C-307/09 līdz C-309/09) (¹)

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Darba ņēmēju norīkošana darbā — 2003. gada Pievienošanās akts — Pārejas pasākumi — Polijas pilsoņu pieeja to valstu darba tirgum, kuras Polijas Republikas pievienošanās laikā jau bija Savienības dalībvalstis — Prasība saņemt darba atļauju darbaspēka nodrošināšanai — Direktīva 96/71/EK — 1. panta 3. punkts)

(2011/C 103/07)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Vicoplus SC PUH* (C-307/09), *BAM Vermeer Contracting sp. zoo* (C-308/09), *Olbek Industrial Services sp. zoo* (C-309/09)

Atbildētājs: *Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu jautājumu — *Raad van State* (Nīderlande) — EKL 49. un 50. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvas 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV 1997, L 18, 1. lpp.) 1. panta 3. punkta c) apakšpunkta interpretācija — Valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem, lai nodotu rīcībā darba ņēmējus, ir vajadzīga darba atļauja

Rezolutīvā daļa:

1) ar LESD 56. un 57. punktu netiek aizliegts, ka Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, XII pielikuma 2. nodaļas 2. punktā paredzētajā pārejas laikposmā dalībvalsts izvirza nosacījumu, ka, lai norīkotu darbā darba ņēmējus — Polijas pilsoņus — Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvas 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā 1. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ir jāsaņem darba atļauja;

2) darbaņēmēju norīkošana darbā Direktīvas 96/71 1. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē ir pakalpojumu sniegšana pret atlīdzību, saistībā ar kuru norīkotais darbaņēmējs paliek pakalpojumu sniedzošā uzņēmuma rīcībā un neslēdz darba līgumu ar lietotājuuzņēmumu. To raksturo apstākļi, ka darbaņēmēja pārvietošana uz uzņemošo dalībvalsti ir pats pakalpojumu sniedzošā uzņēmuma pakalpojumu sniegšanas mērķis un ka šis darbaņēmējs pilda savus pienākumus minētā lietotājuuzņēmuma kontrolē un vadībā.

(¹) OV C 267, 07.11.2009.

Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 3. februāra spriedums (Fóvárosi Ítéltábla (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Donat Cornelius Ebert/Budapesti Ügyvédi Kamara

(Lieta C-359/09) (¹)

(Advokāti — Direktīva 89/48/EEK — Tādu augstākās izglītības diplomu atzīšana, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību — Direktīva 98/5/EK — Pastāvīga praktizēšana advokāta profesijā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija — Profesionālā nosaukuma izmantošana uzņemošajā dalībvalstī — Nosacījumi — Iekļaušana uzņemošās dalībvalsts advokātu profesionālajā kolēģijā)

(2011/C 103/08)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fóvárosi Ítéltábla

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Donat Cornelius Ebert

Atbildētājs: Budapesti Ügyvédi Kamara

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Fóvárosi Ítéltábla — Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV L 19, 16. lpp.), un Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija (OV L 77, 36. lpp.), interpretācija — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru praktizēt advokāta profesiju ar attiecīgajā valstī izmantoto profesionālo nosaukumu iespējams tikai advokātiem, kuri ir uzņemti tās advokātu kolēģijā

Rezolutīvā daļa:

- 1) ne Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvai 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvu 2001/19/EK, ne arī Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvai 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija, nav pretrunā tādās valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, lai praktizētu advokāta profesijā ar uzņemošās dalībvalsts advokāta profesijas nosaukumu, ir jābūt tādās apvienības kā Advokātu kolēģija biedram;
- 2) Direktīvas 89/48 un 98/5 viena otru papildina, paredzot dalībvalstu advokātiem divas iespējas saņemt atļauju darboties advokāta profesijā uzņemošajā dalībvalstī ar šīs valsts profesionālo nosaukumu.

(¹) OV C 312, 19.12.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bolton Alimentari SpA/Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Lieta C-494/09) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pieņemamība — Muitas nodoklis — Tarifu kvota — Muitas kodekss — 239. pants — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 308.a, 308.b un 905. pants — Regula (EK) Nr. 975/2003 — Tunzivs — Kvotas izsmelšana — Atklāšanas datums — Svētdiena)

(2011/C 103/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Bolton Alimentari SpA

Atbildētājs: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālo nolēmumu — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 239. panta interpretācija — Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par

Kopienas Muitas kodeksa izveidi, (OV L 253, 1. lpp.) 308.a — 308.b panta, 899. panta 2. daļas un 905. panta 1. punkta interpretācija — Ievedmuitas nodokļa atmaksāšana vai atbrīvošana no tā — Dalībvalsts iespēja pašai lemt par lūgumu atmaksāt — Jēdziens “īpaša situācija” Regulas (EEK) Nr. 2913/92 239. panta 1. punkta izpratnē — Kopienas importētājs, kurš ir izslēgts no svētdienā atvērtās tarifu kvotas tādēļ, ka valsts muitas iestāžu biroji bija slēgti

Rezolutīvā daļa:

- 1) 308.a–308.c pants Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā situācija, kad Eiropas Komisija var pieņemt lēmumu nepiešķirt tarifu kvotu uzņēmējam tādēļ, ka šī tarifu kvota tika izsmelta tajā pašā dienā, kad tā tika atklāta un kas ir svētdiena — diena, kad dalībvalstī, kurā ir reģistrēts attiecīgais uzņēmējs, muitas iestādes ir slēgtas;
- 2) 308.a–308.c pants Regulā Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 214/2007, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos dalībvalstij nav paredzēts pienākums lūgt Komisiju apturēt tarifu kvotu, lai nodrošinātu taisnīgu un nediskriminējošu attieksmi pret importētājiem tad, ja šis tarifu kvotas atklāšana notiek svētdienā — dienā, kad attiecīgajā dalībvalstī muitas iestādes ir slēgtas, un ja pastāv risks, ka minētā tarifu kvota tiks izsmelta tajā pašā dienā, kad tā tika atklāta, — ņemot vērā, ka muitas iestādes citās dalībvalstīs svētdienās strādā;
- 3) citos gadījumos, kas nav minēti Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 214/2007, 899. panta 1. punktā, dalībvalsts muitas iestāde pati var izskatīt pieteikumu par atmaksāšanu, kas ir paredzēts Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, 239. panta 2. punktā, ja šī iestāde uzskata, ka Komisijai nevar pārmest nekādu pārkāpumu, un ja uz attiecīgo pieteikumu neattiecas neviens no citiem minētās Regulas Nr. 2454/93 905. panta 1. punktā minētajiem gadījumiem;
- 4) Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 1791/2006, 239. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas var attiekties uz gadījumu, kad Eiropas Savienības importētājam nepiešķir tarifu kvotu, kuras atklāšana iekrīt svētdienā, tādēļ, ka dalībvalstī, kurā ir reģistrēts šis importētājs, muitas iestādes svētdienās ir slēgtas.

Tiesas (piektā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Staatssecretaris van Financiën/ Marishipping and Transport BV

(Lieta C-11/10) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kopējais muitas tarifs — Muitas nodokļi — Atbrīvojums — Farmaceitiskas vielas — Sastāvs — Ierobežojumi)

(2011/C 103/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Staatssecretaris van Financiën

Atbildētāja: Marishipping and Transport BV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hoge Raad der Nederlanden — Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.) I pielikuma interpretācija — No muitas nodevas atbrīvotas farmaceitiskas vielas — Vielas, kuras nav tīrā veidā — Ierobežojumi

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kas attiecīgi grozīta ar Komisijas 2001. gada 6. augusta Regulu (EK) Nr. 2031/2001 un Komisijas 2002. gada 1. augusta Regulu (EK) Nr. 1832/2002, I pielikuma pirmās daļas II sadaļas C nodaļas 1. punkta i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka farmaceitiskai vielai, kas ir iekļauta šī paša I pielikuma trešās daļas 3. pielikumā norādītajā sarakstā un kurai ir tikušas pievienotas citas, tostarp farmaceitiskas, vielas, vairs nevar piemērot atbrīvojumu no muitas nodokļa, kas būtu piemērojams, ja šāda viela būtu tīrā veidā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

⁽¹⁾ OV C 80, 27.03.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — The Number Ltd un Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications un British Telecommunications plc

(Lieta C-16/10) ⁽¹⁾

(Tiesību aktu tuvināšana — Telekomunikācijas — Tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/22/EK — Uzņēmumu izraudzīšanās universālā pakalpojuma sniegšanai — Specifisku pienākumu noteikšana izraudzītajam uzņēmumam — Telefona izziņu dienestu un abonentu sarakstu pakalpojumi)

(2011/C 103/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: The Number Ltd un Conduit Enterprises Ltd

Atbildētāji: Office of Communications un British Telecommunications plc

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 51. lpp.) interpretācija — Uzņēmumu izraudzīšanās universālā pakalpojuma sniegšanai — Specifiski pienākumi, ko var noteikt izraudzītajam uzņēmumam

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) 8. panta 1. punkts ļauj dalībvalstīm, kas saskaņā ar šo tiesību normu ir nolēmušas izraudzīties vienu vai vairākus uzņēmumus, lai garantētu universālā pakalpojuma vai dažādu tās pašas direktīvas 4.–7. pantā un 9. panta 2. punktā minēto universālā pakalpojuma elementu nodrošināšanu, uzlikt šādiem uzņēmumiem vienīgi tādus minētās direktīvas normās īpaši paredzētus

specifiskus pienākumus, kuri saistīti ar minētā pakalpojuma vai minēto tā elementu nodrošināšanu galalietotājiem, ko izraudzītie uzņēmumi veic paši.

⁽¹⁾ OV C 63, 13.03.2010.

Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums (Tribunal de première instance de Liège (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Missionswerk Werner Heukelbach ev/État belge

(Lieta C-25/10) ⁽¹⁾

(Tiešie nodokļi — Kapitāla brīva aprīte — Mantojuma nodoklis — Legāti bezpeļņas organizācijām — Atteikums piemērot pazeminātu likmi, ja šo organizāciju darbības vieta atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā faktiski dzīvojis vai strādājis mantojuma atstājējs — Ierobežojumi — Pamatojums)

(2011/C 103/12)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Liège

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Missionswerk Werner Heukelbach ev

Atbildētāja: État belge

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal de première instance de Liège — LESD 18., 45., 49. un 54. panta interpretācija — Mantojuma nodeva — Atteikšanās piemērot bezpeļņas apvienību un sabiedriskā labuma fondu legātiem piemērojamo pazemināto likmi, ja šo apvienību un fondu juridiskā adrese atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā dzīvojis vai strādājis mantojuma atstājējs — Diskriminācija valstspiederības dēļ — Brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums

Rezolutīvā daļa:

LESD 63. pantam ir pretrunā dalībvalsts tiesību akti, ar kuriem iespēja izmantot pazemināto likmi mantojuma nodoklim ir paredzēta tikai bezpeļņas organizācijām, kuru darbības vieta ir šajā dalībvalstī vai dalībvalstī, kurā savā nāves brīdī faktiski dzīvojis vai strādājis mantojuma atstājējs vai kurā viņš bija agrāk faktiski dzīvojis, vai kurā bija atradies viņa darba vieta.

⁽¹⁾ OV C 100, 17.04.2010.

Tiesas (astotā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums (Linköpings tingsrätt (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Lotta Andersson/Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten*

(Lieta C-30/10) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 80/987/EEK — 10. panta c) punkts — Valsts tiesību norma — Darba ņēmēju neizpildīto prasījumu samaksas garantija — Tādu personu izslēgšana, kurām pēdējo sešu mēnešu laikā pirms pieteikuma par sabiedrības, kurā tās ir nodarbinātas, maksātspēju iesniegšanas ir piederējusi būtiska šīs sabiedrības daļa un bijusi ievērojama ietekme tajā)

(2011/C 103/13)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Linköpings tingsrätt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Lotta Andersson*

Atbildētājs: *Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Linköpings tingsrätt* — Padomes Direktīvu 80/987/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā, kas grozīta ar Direktīvu 2002/74/EK, 10. panta c) apakšpunkta interpretācija — Valsts tiesību norma, ar kuru no darba ņēmēju neizpildīto prasījumu samaksas garantijas saņēmējiem ir izslēgtas personas, kurām pēdējos sešus mēnešus pirms pieteikuma par sabiedrības, kurā tās ir nodarbinātas, maksātspēju iesniegšanas, ir piederējusi būtiska šīs sabiedrības daļa un bijusi ievērojama ietekme tajā

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/94/EK par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā (kodificēta versija) 12. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek aizliegta tāda valsts tiesību norma, ar kuru darba ņēmējam tiek liegta neizpildīto prasījumu samaksas garantija tāpēc, ka pēdējos sešus mēnešus pirms pieteikuma par attiecīgā uzņēmuma maksātspēju iesniegšanas viņam pašam vai kopā ar tuviem radniekiem ir piederējusi būtiska šī uzņēmuma daļa vai ir bijusi ievērojama ietekme uz tā darbību.

⁽¹⁾ OV C 100, 17.04.2010.

Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (*Cour d'appel de Rouen* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Marc Berel u.c./Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre*

(Lieta C-78/10) ⁽¹⁾

(Kopienas Muitas kodekss — 213., 233. un 239. pants — Vairāku parādnieku solidāras atbildības pienākums samaksāt vienu un to pašu muitas parādu — Ievedmuitas nodokļu atļaišana — Muitas parāda dzēšana — Iespēja solidāram parādniekam atsaukties uz citam solidāram parādniekam piešķirtu parāda atļaišanu — Neesamība)

(2011/C 103/14)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Rouen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Marc Berel*, kas rīkojas kā sabiedrības *Port Angot Développement* pārstāvis, *Emmanuel Hess*, kas rīkojas kā sabiedrības *Port Angot Développement* administrators, *Rijn Schelde Mondia France SA*, *Receveur principal des douanes de Rouen Port*, *Administration des douanes — Havre Port*, *Société Port Angot Développement*, sabiedrības *Manutention de Produits Chimiques et Minières Maprochim SAS* tiesību pārņēmēja, *Asia Pulp & Paper France EURL*

Atbildētāji: *Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour d'appel de Rouen* — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 213., 233. un 239. panta interpretācija — Ievedmuitas nodokļa atļaišana — Solidāra parādnieka iespēja atsaukties uz muitas parāda solidāro raksturu, lai saņemtu ievedmuitas nodokļa atļaišanu, kas iepriekš piešķirta citam solidāram parādniekam

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97, 213., 233. un 239. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tādā solidāras atbildības pienākuma samaksāt muitas parādu kontekstā šī 213.

panta izpratnē kā pamata lietā netiek pieļauts piemērot valsts tiesībās spēkā esošu principu, nu kura izriet, ka, pamatojoties uz minēto 239. pantu piešķirtu daļēju nodokļa atlaistību vienam no solidārajiem parādniekiem var piemērot pārējiem solidārajiem parādniekiem tā, ka tā paša kodeksa 233. panta pirmās daļas b) punktā paredzētā parāda dzēšana attiecas uz pašu parādu un tādējādi no maksāšanas pienākuma atlaistā parāda apmērā atbrīvo visus solidāros parādniekus.

(¹) OV C 113, 01.05.2010.

Tiesas (septītā palāta) 2011. gada 17. gada februāra spriedums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-321/10) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2007/2/EK — Vides politika — Telpiskās informācijas infrastruktūra Eiropas Kopienā (INSPIRE) — Elektronisko datu apmaiņa un to atjaunināšana — Nepilnīga transponēšana)

(2011/C 103/15)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — J. Sénéchal)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvji — T. Materne un M. Jacobs)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu normatīvo un administratīvo aktu nepieņemšana vai nepaziņošana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīvas 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 1. lpp.), prasības

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīvas 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE), prasības, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 246, 11.09.2010.

Tiesas (sestā palāta) 2011. gada 3. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-391/10) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2007/36/EK — Biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošana — Pilnīgas transponēšanas noteiktajā termiņā neesamība)

(2011/C 103/16)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braun un L. de Schie-tere de Lophem)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvji — M. Jacobs un J.-C. Halleux)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu aktu nepieņemšana vai nepaziņošana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Direktīvas 2007/36/EK par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu prasības (OV L 184, 17. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Direktīvas 2007/36/EK par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Belģijas Karaliste sedz tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 274, 09.10.2010.

Tiesas (sestā palāta) 2011. gada 3. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-395/10) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2007/2/EK — Vides politika — Telpiskās informācijas infrastruktūra — Elektroniska formāta datu apmaiņa un atjaunināšana — Valsts transponēšanas pasākumu nenoteikšana)

(2011/C 103/17)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un V. Peere)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un S. Menez)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu aktu nepieņemšana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīvas 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 1. lpp.), prasības

Rezolutīvā daļa:

- 1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīvas 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE), prasības Francijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Francijas Republika atlūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 274, 09.10.2010.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2009. gada 27. novembra rīkojumu lietā T-348/09 Uznański/Polija 2010. gada 29. janvārī iesniedza Antoni Tomasz Uznański

(Lieta C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Antoni Tomasz Uznański (pārstāvis — A. Nowak, adwokat)

Otra lietas dalībniece: Polijas Republika

Ar 2010. gada 19. novembra rīkojumu Tiesa (septītā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. decembrī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

(Lieta C-611/10)

(2011/C 103/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Waldemar Hudzinski

Atbildētāja: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas katrā ziņā liedz dalībvalstij, kas nav kompetentā dalībvalsts atbilstoši minētajai tiesību normai, saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem piešķirt ģimenes pabalstus darba ņēmējam, kurš tās teritorijā strādā tikai īslaicīgi, ja dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts, nedzīvo vai pastāvīgi neuzturas nedz darba ņēmējs, nedz arī viņa bērni?

⁽¹⁾ Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.), tās grozītajā un atjaunotajā redakcijā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. decembrī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Jaroslaw Wawrzyniak/Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

(Lieta C-612/10)

(2011/C 103/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Jaroslaw Wawrzyniak

Atbildētāja: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas katrā ziņā liedz dalībvalstij, kura nav kompetentā dalībvalsts atbilstoši minētajai normai, kurā darba ņēmējs ir norīkots darbā un kura turklāt nav darba ņēmēja bērnu dzīvesvietas dalībvalsts, piešķirt darbā norīkotam darba ņēmējam ģimenes pabalstus, ja darba ņēmēja tiesības viņa darbā norīkošanas dēļ uz šo dalībvalsti netiek zaudētas?

2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

vai Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts, kura nav kompetentā dalībvalsts, kurā darba ņēmējs ir norīkots darbā, katrā ziņā ir tiesīga piešķirt ģimenes pabalstus tikai tad, ja tiek konstatēts, ka darba ņēmējam nav tiesību uz pielīdzinātiem ģimenes pabalstiem citā dalībvalstī?

3) Gadījumā, ja atbilde arī uz šo jautājumu ir noliedzoša:

vai tāda valsts tiesību norma kā EStG 65. panta 1. punkta pirmā teikuma 2. apakšpunkts, skatot to kopā ar 65. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem tiek izslēgtas tiesības uz ģimenes pabalstiem, ja ārvalstīs ir jāmaksā vai atbilstoša pieteikuma iesniegšanas gadījumā būtu jāmaksā pielīdzināms pabalsts, nav pretrunā Kopienai vai attiecīgi Savienības tiesību normām?

4) Gadījumā, ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:

kā ir atrisināma tiesību pārklāšanās kompetentajā valstī, kas vienlaicīgi ir bērnu dzīvesvietas dalībvalsts, un valstī, kas nav nedz kompetentā valsts, nedz arī bērnu dzīvesvietas dalībvalsts?

⁽¹⁾ Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.), tās grozītajā un atjaunotajā redakcijā.

Prasība, kas celta 2010. gada 29. decembrī — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-625/10)

(2011/C 103/21)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J.-P. Keppenne un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka pasākumu, kas veikti, lai ieviestu pirmo dzelzceļa paketi, nepilnību dēļ Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti:

— grozītās Direktīvas 91/440/EEK ⁽¹⁾ 6. panta 3. punktā un II pielikumā, kā arī Direktīvas 2001/14/EK ⁽²⁾ 14. panta 2. punktā;

— Direktīvas 2001/14/EK 6. panta 2.-5. punktā;

— Direktīvas 2001/14/EK 11. pantā;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija savas prasības atbalstam izvirza divus iebildumus.

Pirmkārt, tā pārmet atbildētajai, ka tā nav ievērojusi visus pienākumus, kas paredzēti pirmajā dzelzceļa paketē, kurā noteikts ne tikai nošķirt tās struktūras, kas nodrošina dzelzceļa pakalpojumu sniegšanu (Francijā — SNCF), no struktūrām, kas pārvalda infrastruktūru (Francijā — RFF), bet arī lai tā sauktās “būtiskās” funkcijas, kas saistītas ar dzelzceļa jaudas sadalījumu, infrastruktūras lietošanas maksājumu iekasēšanu un atļauju izsniegšanu, nodrošinātu neatkarīgas iestādes. Tomēr SNCF ir atbildīga par dažu būtisko funkciju veikšanu saistībā ar vilcienu ceļu piešķiršanu, ko tā veic caur *Direction des Circulations Ferroviaires* (DCF). Šis īpašais dienests nav juridiski neatkarīgs no SNCF, ne arī neatkarīgs organizatoriskos un ar lēmumu pieņemšanu saistītos jautājumos.

Otrkārt, Komisija apgalvo, ka valsts tiesiskajā regulējumā nav pareizi un pilnībā transponētas Direktīvas 2001/14/EK prasības saistībā ar darbības uzlabošanas shēmas ieviešanu attiecībā uz maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu. Francijas tiesību aktos problēma rodas arī saistībā ar to, ka tajos netiek pietiekami stimulēti samazināt infrastruktūras nodrošināšanas izmaksas un piekļuves maksas lielumu.

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīva 91/440/EEK par Kopienas dzelzceļa attīstību (OV L 237, 25. punkts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīva 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju (OV L 75, 29. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2010. gada 21. oktobra spriedumu lietā T-439/08 Agapiou Joséphidès/Komisija un EACEA 2010. gada 28. decembrī iesniedza Kalliope Agapiou Joséphidès

(Lieta C-626/10 P)

(2011/C 103/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Kalliope Agapiou Joséphidès (pārstāvji — C. Joséphidès un H. Joséphidès, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija un Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra (EACEA)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 21. oktobra spriedumu lietā T-439/08;
- atcelt Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūras (EACEA) 2008. gada 1. augusta lēmumu, ar ko prasītājam ir atteikta piekļuve atsevišķiem dokumentiem, kuri ir iekļauti lietas Nr. 07/0122 materiālos un kuri attiecas uz Žana Monē izcilības centra [Centre d'Excellence Jean Monnet] nosaukuma piešķiršanu Kipras Universitātei;
- atcelt Komisijas 2007. gada 8. augusta Lēmumu C(2007) 3749, kas attiecas uz individuālu lēmumu par subsīdiu piešķiršanu atbilstoši mūžizglītības programmas apakšprogrammai *Jean Monnet*;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedībās.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam prasītājs norāda vairākus pamatus.

Kalliope Agapiou Joséphidès norāda uz to, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi viņa personiskās vispārējās tiesības piekļūt dokumentiem, kas uz viņu attiecas, pārskatāmības principu, kas ir iekļauts LES 1. panta otrajā daļā un 6. pantā, EKL 255. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (8. pants, 41. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 42. pants un 52. panta 6. punkts). Tādējādi Vispārējā tiesa ir pieļāvusi procesuālu kļūdu, neņemot vērā norādes uz Pamattiesību hartu, ko prasītājs sniedzis tiesas sēdē, un neņemot vērā Kipras Republikas ombuda 2009. gada 3. jūnija secinājumus, kas attiecas uz Kipras Universitātes atteikumu ļaut piekļūt tiem pašiem strīdīgajiem dokumentiem, kas bija atbildētāju rīcībā.

Prasītājs atsauca uz kļūdu tiesību piemērošanā, ko ir pieļāvusi Vispārējā tiesa, jo tā esot nolēmusi, pirmkārt, ka Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūras (EACEA)

kompetencē ir izskatīt atkārtotu pieteikumu ļaut piekļūt dokumentiem un, otrkārt, noraidīt prasītāja izvirzīto iebildi par EACEA padomes lēmuma prettiesiskumu.

Turklāt viņš atsauca uz vairāku Regulas (EK) Nr. 1049/2001⁽¹⁾ tiesību normu, ko Vispārējā tiesa esot interpretējusi pārāk šauri un neievērojot judikatūrā izstrādātos principus, pārkāpumu.

Prasītājs izvirza arī pamatu par lojalitātes, saskaņotības, labas pārvaldības un pamatojuma norādīšanas principa pārkāpumu.

Visbeidzot, viņš apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepaziņojot par Komisijas 2008. gada 8. augusta Lēmuma C(2007) 3749 atcelšanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 29. decembrī — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-627/10)

(2011/C 103/23)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un D. Kukovec)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Slovēnijas Republika saistībā ar pirmās dzelzceļa paketes ieviešanu nav izpildījusi grozītās Direktīvas 91/440/EEK⁽¹⁾ 6. panta 3. punktā un II pielikumā, Direktīvas 2001/14/EK⁽²⁾ 14. panta 2. punktā un Direktīvas 2001/14/EK 6. panta 2.-5. punktā, 7. panta 3. punktā, 8. panta 1. punktā, 11. pantā un 30. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Slovēnijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka sakarā ar to, ka infrastruktūras pārvaldītājs ir vienīgā persona, kas sniedz dzelzceļa pārvaldījumu pakalpojumus, organizē vilcienu satiksmi un tādējādi piedalās tādu lēmumu pieņemšanā, kas ir saistīti ar vilcienu ceļu piešķiršanu, tai skaitā dzelzceļa jaudas sadalījumu, Slovēnijas Republika nav izpildījusi grozītās Direktīvas 91/440/EEK 6. panta 3. punktā un II pielikumā, kā arī Direktīvas 2001/14/EK 14. panta 2. punktā paredzētos pienākumus.

Komisija uzskata, ka, nenodrošinot mehānismu, kas infrastruktūras pārvaldītājus stimulētu samazināt infrastruktūras nodrošināšanas izmaksas un piekļuves maksas lielumu, Slovēnijas Republika nav izpildījusi arī Direktīvas 2001/14/EK 6. panta 2.-5. punktā paredzētos pienākumus.

Komisija uzskata, ka, neparedzot tādu maksas noteikšanas metodi, kas nodrošinātu, ka maksa par minimālo piekļuves pakalpojumu kompleksu un sliežu ceļa piekļuvi apkalpes iekārtām ir tāda, kādas ir tiešās izmaksas, kas radušās, sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus, Slovēnijas Republika nav izpildījusi arī Direktīvas 2001/14/EK 7. panta 3. punktā paredzētos pienākumus.

Turklāt Komisija apgalvo, ka, neieviešot darbības uzlabošanas shēmu, kas dzelzceļa pārvaldījumu uzņēmumus un infrastruktūras pārvaldītāju mudinātu līdz minimumam samazināt traucējumus un veikt uzlabojumus dzelzceļu tīkla darbībā, Slovēnijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2001/14/EK 11. pantā paredzētos pienākumus.

Tāpat savos valsts tiesību aktos neparedzot veikt pārbaudi par to, vai noteiktā tirgus daļā ir iespējams piemērot uzcenojumus, lai pilnībā segtu infrastruktūras pārvaldītājam radušās izmaksas, Slovēnijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2001/14/EK 8. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.

Visbeidzot Komisija apgalvo, ka, neizveidojot regulatīvo iestādi, kas savu lēmumu pieņemšanā nav atkarīga ne no viena infrastruktūras pārvaldītāja vai pretendenta, Slovēnijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2001/14/EK 30. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīva 91/440/EEK par Kopienas dzelzceļa attīstību (OV L 237, 25. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīva 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju (OV L 75, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 6. janvārī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) — kriminālprocess pret Titus Alexander Jochen Donner

(Lieta C-5/11)

(2011/C 103/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Titus Alexander Jochen Donner

Citi lietas dalībnieki: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 34. un 36. pants, kuros regulēta preču brīva aprīte, jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz piemērot valsts krimināltiesību aktos paredzētu kriminālatbildību par ar autortiesībām aizsargātu darbu neatļautas izmantošanas atbalstīšanu, ja, veicot Vācijā ar autortiesībām aizsargāta darba pārrobežu pārdošanu, kumulatīvi:

— šis darbs tiek aizvests no vienas Eiropas Savienības dalībvalsts uz Vāciju un faktiskajā valdījumā tiek nodots Vācijā,

— bet īpašumtiesību pāreja ir notikusi citā dalībvalstī, kurā darbu neaizsargā autortiesības vai šāda aizsardzība nav īstenojama?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 17. janvārī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA/Fazenda Pública

(Lieta C-25/11)

(2011/C 103/25)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Atbildētāja: Fazenda Pública

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai CIVA 23. pants ir saderīgs ar Padomes 1977. gada 17. maija Direktīvas 77/388/EEK ⁽¹⁾ (Sestā Direktīva) 17. panta 2. un 5. punktu un 19. pantu?

2) Apstiprinošas atbildes gadījumā — vai ar šīs direktīvas 17. panta 2. un 5. punktu un 19. pantu ir saderīgi atbilstoši minētajam 23. pantam nodokļa maksātāju, kuri veic vienīgi ar nodokli apliekamas darbības, samaksātā pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanai noteikt īpašu procentu likmi — kaut arī ņemot vērā faktisko sadalījumu — pamatojoties uz to, ka šajā jomā pastāv ar nodokli neapliekamas subsīdijas ("inputs")?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Direktīva 77/388/EEK (Sestā direktīva) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 21. janvārī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-34/11)

(2011/C 103/26)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Guerra e Andrade un A. Alcover San Pedro)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nenodrošinot, ka PM10 līmenis gaisā nepārsniedz Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvas 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai⁽¹⁾ 13. pantā norādītos robežlielumus, Portugāles Republika nav izpildījusi šajā pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Nemot vērā Komisijas 2009. gada 26. novembra lēmumā izteiktos iebildumus un atbilstoši Portugāles iesniegtajiem ziņojumiem, kas parāda, ka vairākās zonās un aglomerācijās turpina pārsniegt noteiktos PM10 robežlielumus, un kas atsevišķos gadījumos norāda uz tendenci ilgtermiņā pārsniegt robežlielumus, Komisija uzskata, ka Portugāles Republika neizpilda Direktīvas 2008/50/EK 13. pantā paredzētos pienākumus attiecībā uz Bragu, Portu piekrastes zonu, Ziemeļlisabonu un Dienvidlisabonu.

⁽¹⁾ OV L 152, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 21. janvārī iesniedza High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) — Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Lieta C-35/11)

(2011/C 103/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Test Claimants in the FII Group Litigation

Atbildētāji: Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai atsauces uz “nodokļa likmi” un “dažādu nodokļa apmēru” Tiesas 2006. gada 12. decembra sprieduma lietā C-446/04 *Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue*, Krājums, I-11753. lpp., 56. punktā:

- a) nozīmē tikai tiesību normās noteiktu nodokļa likmi vai pamata nodokļu likmi; vai
- b) nozīmē gan faktiski samaksātā nodokļa likmi, gan ar likumu noteiktu nodokļa likmi vai pamata nodokļu likmi; vai
- c) vai iepriekš minētajiem terminiem ir atšķirīga nozīme un ja tā, tad kāda?

2) Vai Tiesas atbilde uz otro un ceturto jautājumu lietā C-446/04 mainītos, ja:

- a) ārvalstu uzņēmumu ienākuma nodokli (vai daļu no tā) maksā nevis sabiedrība nerezidente, kura izmaksā dividendes sabiedrībai rezidentei, bet šīs dividendes tiek izmaksātas no peļņas, kurā ieskaita dividendes, kuras ir izmaksājuši tieši vai netieši meitas sabiedrība dalībvalstī un kuras ir izmaksātas no peļņas par kuru šajā dalībvalstī ir tikuši samaksāti nodokļi; un/vai
- b) uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājumu (*advance corporation tax*; turpmāk tekstā — “ACT”) veic nevis sabiedrība rezidente, kura saņem dividendes no sabiedrības nerezidentes, bet šo nodokli maksā tieši vai netieši mātes sabiedrība rezidente, veicot tālāko peļņas sadali par labu saņēmējai sabiedrībai, kurā tieši vai netieši ieskaita dividendes?

3) Vai otrā jautājuma (b) punktā aprakstītajos apstākļos sabiedrība, kura maksā ACT, var celt prasību par prettiesiski iekasēta nodokļa atmaksu (spriedums lietā *San Giorgio* ⁽¹⁾) vai tikai prasību par zaudējumu atlīdzību (spriedums apvienotajās lietās *Brasserie du Pêcheur* un *Factortame* ⁽²⁾)?

4) Ja attiecīgais valsts tiesiskais regulējums ir piemērojams ne tikai tādos gadījumos, kad mātes sabiedrība īsteno izšķirošu ietekmi uz dividendes maksājošo sabiedrību, vai sabiedrība rezidente var atsaukties uz LESD 63. pantu (iepriekš EKL 56. pants) attiecībā uz dividendēm, ko tā ir saņēmusi no meitas sabiedrības, pār kuru tā īsteno izšķirošu ietekmi un kura ir rezidente trešajā valstī?

- 5) Vai Tiesas atbilde uz uzdoto trešo jautājumu lietā C-446/04 ir piemērojama arī gadījumā, kad meitas sabiedrībām nerezidentēm, kurām nevar pārskaitīt [ACT], nav jāmaksā nodokļi mātes sabiedrības dalībvalstī?

(¹) 1983. gada [9. novembra] spriedums lietā 199/82 *Amministrazione delle Finanze dello Stato* pret *SpA San Giorgio*, *Recueil*, 3595. lpp.

(²) 1996. gada [5. marta] spriedums apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93 *Brasserie du Pêcheur SA* pret Vācijas Federatīvo Republiku un *The Queen* pret *Secretary of State for Transport, ex parte Factorame Ltd* u.c., *Recueil*, I-1029. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 31. janvārī iesniedza *Cour d'appel d'Amiens* (Francija) — kriminālprocess pret *Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge*

(Lieta C-42/11)

(2011/C 103/28)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel d'Amiens

Lietas dalībnieks pamata procesā

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EKL 12. pantā [tagad LESD 18. pants] paredzētais nediskriminācijas princips pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā *Code de procédure pénale* 695-24. pants, saskaņā ar kuru iespēja atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izsniegts nolūkā izpildīt brīvības atņemšanas sodu, tiek piemērota tikai tādos gadījumos, ja pieprasītā persona ir Francijas pilsonis un ja Francijas kompetentās iestādes ir apņēmušās izpildīt šo sodu?
- 2) Vai [...] pamatlēmuma (¹) 4. panta 6. punktā paredzētā neizpildes pamata ieviešana valsts tiesībās ir dalībvalstu brīva izvēle vai arī obligāts pienākums un it īpaši, vai dalībvalsts drīkst veikt tādu pasākumu, kas ietver diskrimināciju pilsonības dēļ?

(¹) Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/JAI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūram starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp).

Prasība, kas celta 2011. gada 1. februārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-46/11)

(2011/C 103/29)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Petrova un K. Herrmann)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, pienācīgi netransponējot Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (¹) 16. panta 1. punktā paredzētos atkāpju piemērošanas nosacījumus, Polijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriet Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija pārmet Polijas Republikai, ka tā nav pienācīgi transponējusi Direktīvas 92/43/EEK 16. panta 1. punktā minētos atkāpes no aizliegumiem saistībā ar putnu un dzīvnieku sugu aizsardzību nosacījumus.

Pirmkārt, divu vides ministra rīkojumu par aizsargājamām savvaļas augu un dzīvnieku sugām 7. panta 1. punktā un, attiecīgi, 8. pantā ir pieļauts vispārējs izņēmums no aizliegumiem, kas paredzēti sugu aizsardzībai (kā piem., aizliegums nogalināt, ķert utt.), attiecībā uz darbībām saistībā ar saprātīgu lauksaimniecību, mezsaimniecību vai zivsaimniecību. Šādas atkāpes iespēja tomēr nav paredzēta Direktīvas 92/43/EEK 16. panta 1. punktā.

Otrkārt, Likuma par vides aizsardzību 52. panta 2. punkta 5. apakšpunktā paredzētās atkāpes no aizliegumiem saistībā ar dzīvnieku sugu aizsardzību attiecībā uz "nopietna kaitējuma rašanās novēršanu it īpaši lauksaimniecības, mezsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmumos" iespējas piemērošanas joma ir daudz plašāka nekā Direktīvas 92/43/EEK 16. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā atkāpe.

Treškārt, Likuma par vides aizsardzību 56. panta 4. punkta 2. apakšpunktā paredzētās atkāpes no aizliegumiem attiecībā uz sugu aizsardzību iespējas piemērošanas joma ir plašāka nekā Dzīvotņu direktīvas 16. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā atkāpe, ja pirmā minētā atkāpe izriet no "vajadzības ierobežot nopietnus kaitējumus saimnieciskajā darbībā, it īpaši lauksaimniecībā, mezsaimniecībā vai zivsaimniecībā".

Ceturtkārt, atbilstoši 2004. gada 28. septembra rīkojumam par aizsargājamām savvaļas dzīvnieku sugām tiek atļauta zivju ūdru (*Lutra lutra*), kuri uzturas zivju diķu apvidū, kas ir apstiprinātas audzēšanas teritorijas, nogalināšana, ķeršana utt., lai gan ir runa par stingri aizsargājamu sugu Direktīvas 92/43/EEK IV pielikuma izpratnē.

(¹) OV L 206, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 2. februārī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö/A Oy

(Lieta C-48/11)

(2011/C 103/30)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Apelācijas iesniedzēja: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Citi lietas dalībnieki: A Oy

Prejudiciālie jautājumi

Vai akciju maiņa, kurā Somijas akciju sabiedrība Norvēģijas sabiedrībai (juridiskā forma "aksjeselskap") nodod pirmajai minētai citā sabiedrībā piederošas akcijas un kā pretizpildījumu saņem Norvēģijas sabiedrības izdotas akcijas, nodokļa ieturēšanas ziņā un ņemot vērā EEZ līguma 31. un 40. pantu, ir jāvērtē tikpat neitrāli kā tad, ja šāda akciju maiņa būtu notiksi starp divām iekšzemes akciju sabiedrībām vai sabiedrībām ar juridisko adresi Eiropas Savienības dalībvalstīs?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 17. novembra rīkojumu lietā T-61/10 2011. gada 4. februārī iesniedza Fernando Marcelino Victoria Sánchez

(Lieta C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (pārstāvis — P. Suarez Plácido, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 17. novembra rīkojumu, atzīstot, ka *Victoria Sánchez* k-ga iesniegtā prasība sakarā ar bezdarbību ir pieņemama un ka tā nav acīmredzami nepamatota, un atceļot lēmumu piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— sakarā ar iepriekš minēto Tiesai būtu jāizlemj strīds [...] pēc būtības vai, pakārtoti, ja tiks atzīta prasības pieņemamība un pamatotība, jānodod lieta atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā šo lietu izlemj pēc būtības, piespriežot atbildētājam iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza šādus pamatus:

- 1) Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta pārkāpums, jo pieteikumā par lietas ierosināšanu esot norādīts strīda priekšmets, sniegts kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem un, visbeidzot, izklāstīti prasībā ietilpstošie prasījumi; minētie prasījumi esot visskaidrāk norādīti prasības pieteikumā, ar kuru lūdzot "ar spriedumu atzīt, ka Eiropas Parlamenta un Komisijas atbildes uz ar 2009. gada 6. oktobra vēstulēm iesniegto lūgumu nesniegšana ir pretrunā Kopienas tiesībām, un uzlikt šīm iestādēm pienākumu šo situāciju labot";
- 2) Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. panta 2. punkta d) apakšpunkta (iepriekš — EKL 17. pants), LESD 24. panta (iepriekš — EKL 21. pants) un LESD 227. pants (iepriekš — EKL 194. pants) pārkāpums atbilstoši Tiesas Statūtu 58. pantam. Šis pārkāpums attiecoties uz petīciju, ko *Victoria Sánchez* k-gs iesniedza Eiropas Parlamentam 2008. gadā un ar ko viņš pievērsa Eiropas Parlamenta uzmanību riskiem, kuri draud Spānijas pilsonim, kas uzdrīkstas ziņot par politisko korupciju un krāpšanu nodokļu jomā šajā dalībvalstī. Parlamentam adresētajai petīcijai esot bijis pievienots līgums, ko parakstījušas svarīgās personas viņa valstī — tostarp advokāts, kura vārds ir minēts vislielākā Spānijas un Portugāles advokātu biroja nosaukumā — un kurā skaidrots, kā visas šīs personas apkrāpa valsts kasi un pilsoņus, izmantojot fiktīvus un valstij nepārskatāmus uzņēmumus. Petīcija tika atstāta bez izskatīšanas, un neviens Eiropas Parlamenta spāņu deputāts neesot atbildējis uz apelācijas sūdzības iesniedzēja secīgi iesniegtajiem lūgumiem par palīdzību, ko viņš bija nosūtījis ar desmit elektroniskā pasta ziņām un kuros viņš lūdza no šiem pārstāvjiem sadarbību nolūkā nodrošināt viņa fizisko drošību, ņemot vērā saņemtos draudus.
- 3) Atbildētājas iestādes esot pārkāpušas LES 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā paredzētās pamattiesības. Komisijas reakcijas uz 2009. gada 6. oktobra vēstuli neesamība esot smags LES 6. panta pārkāpums, ņemot vērā, ka šai iestādei ir jānodrošina kopējā demokrātijas telpa visiem eiropiešiem, ir jāievēro pilsoņu vienlīdzīgas iespējas vērsties Sabiedrības iestādēs un

jānodrošina efektīvā tiesību aizsardzība tiesā, ja vien krāpšana nodokļu jomā nav jautājums, par kuru jālemj Eiropas Cilvēktiesību tiesai, kas uzskata, ka nodokļu maksātājs ir skarts netieši. Tāpat apelācijas sūdzības iesniedzējs pievērš uzmanību tiesiskās drošības trūkumam, ko Kopienų tiesībās rada secīgie Spānijas tiesu nolēmumi, kuros netiek ņemti vērā apelācijas sūdzības iesniedzēja juridisko pārstāvju sniegtie apsvērumi par nepieciešamību ievērot Eiropas Savienības tiesību normas, konkrētāk, Tiesas spriedumus apvienotajās lietās C-570/07 un C-571/07 ⁽¹⁾ attiecībā uz brīvību veikt aptieku darbības Spānijā.

- 4) LESD 265. un 266. panta pārkāpums, jo ar Vispārējai tiesai iesniegto prasības pieteikumu bija lūgts atzīt, ka Parlamenta

un Komisijas atbildes uz 2009. gada 6. oktobra lūgumu neesamība ir pretrunā Kopienų tiesībām, un dot rīkojumu šīm iestādēm izlabot situāciju; tāpat tas ir jādara *ex lege*, piemērojot LESD 266. pantu, saskaņā ar kuru struktūrai, kuras pieņemtais akts ir pasludināts par spēkā neesošu vai kuras bezdarbība ir atzīta par tādu, kas ir pretrunā Līgumiem, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu; aplūkojamajā lietā tām ir jānovērš to bezdarbība, kas tikusi pieļauta, atbildot uz lūgumu, kurš iesniegts ar 2009. gada 6. oktobra vēstuli.

⁽¹⁾ 2010. gada 1. jūnija spriedums, Krājumā vēl nav publicēts.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2011. gada 18. februāra spriedums —
P.P.TV/ITSB — Rentrak (“PPT”)

(Lieta T-118/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “PPT” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “PPTV” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 103/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji — I. de Carvalho Simões un J.M. Conceição Pimenta, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākumā S. Laitinen, vēlāk D. Botis)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Rentrak Corp. (Portland, Orégon, Amerikas Savienotās Valstis)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 17. janvāra lēmumu lietā R 1040/2005-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA un Rentrak Corp.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 155, 07.07.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums —
FIFA/Komisija

(Lieta T-385/07) ⁽¹⁾

(Televīzijas apraide — Direktīvas 89/552/EEK 3.a pants — Beļģijas Karalistes pasākumi saistībā ar Beļģijas sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Pasaules kausa izcīņa futbolā — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Kopienas tiesībām — Pamatojums — EKL 43. un 49. pants — Īpašumtiesības)

(2011/C 103/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fédération internationale de football association (FIFA) (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji — sākotnēji R. Denton, E. Batchelor, F. Young, solicitors, un A. Barav, avocat, pēc tam E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond, avocat, un F. Carlin, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Montaguti un N. Yerrell, kuriem palīdz J. Flynn, QC, un L. Maya, barrister)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāves — L. Van den Broeck un C. Pochet, kurām palīdz J. Stuyck, A. Berenboom un A. Joachimowicz, avocats); Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma un J. Möller) un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — S. Behzadi-Spencer, E. Jenkinson un L. Seboruth, kuriem sākotnēji palīdz T. de la Mare, pēc tam B. Kennelly, barristers)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 25. jūnija Lēmumu 2007/479/EK par to Beļģijas pasākumu saderību ar Kopienas tiesībām, kuri pieņemti saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes [1989. gada 3. oktobra] Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, (OV L 180, 24. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Fédération internationale de football association (FIFA) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) *Beļģijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.*

(¹) OV C 315, 22.12.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — UEFA/Komisija

(Lieta T-55/08) (¹)

(Televīzijas apraide — Direktīvas 89/552/EEK 3.a pants — Apvienotās Karalistes pasākumi saistībā ar šīs dalībvalsts sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Eiropas futbola čempionāts — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Kopienas tiesībām — Pamatojums — EKL 49. un 86. pants — Īpašumtiesības)

(2011/C 103/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Union des associations européennes de football (UEFA) (Niona, Šveice) (pārstāvji — A. Bell, K. Learoyd, solicitors, D. Anderson, QC, un B. Keane, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Benyon un E. Montaguti, kuriem palīdz J. Flynn, QC, un M. Lester, barrister)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāve — C. Pochet, kurai palīdz J. Stuyck, avocat); Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — sākotnēji S. Behzadi-Spencer un V. Jackson, pēc tam S. Behzadi-Spencer un L. Seboruth, kuriem palīdz T. de la Mare un B. Kennelly, barristers)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 16. oktobra Lēmumu 2007/730/EK par to Apvienotās Karalistes pasākumu saderību ar Kopienas tiesībām, kuri pieņemti saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, (OV L 295, 12. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) *prasību noraidīt;*
- 2) *Union des associations européennes de football (UEFA) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;*

3) *Beļģijas Karaliste un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.*

(¹) OV C 107, 26.04.2008.

Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — FIFA/Komisija

(Lieta T-68/08) (¹)

(Televīzijas apraide — Direktīvas 89/552/EEK 3.a pants — Apvienotās Karalistes pasākumi saistībā ar šīs dalībvalsts sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Pasaules kausa izcīņa futbolā — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Kopienas tiesībām — Pamatojums — EKL 43., 49. un 86. pants — Īpašumtiesības)

(2011/C 103/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fédération internationale de football association (FIFA) (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji — sākotnēji E. Batchelor, F. Young, solicitors, A. Barav, D. Reymond, avocats, un F. Carlin, barrister, pēc tam E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond un F. Carlin)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji F. Benyon, E. Montaguti un N. Yerrell, pēc tam F. Benyon un E. Montaguti, kuriem palīdz J. Flynn, QC, un M. Lester, barrister)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāve — C. Pochet, kurai palīdz J. Stuyck un A. Joachimowicz, avocats) un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — sākotnēji S. Behzadi-Spencer un V. Jackson, pēc tam S. Behzadi-Spencer un L. Seboruth, kuriem sākotnēji palīdz T. de la Mare, pēc tam B. Kennelly, barristers)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 16. oktobra Lēmumu 2007/730/EK par to Apvienotās Karalistes pasākumu saderību ar Kopienas tiesībām, kuri pieņemti saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, (OV L 295, 12. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) *prasību noraidīt;*
- 2) *Fédération internationale de football association (FIFA) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;*

3) *Beļģijas Karaliste un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.*

(¹) OV C 107, 26.04.2008.

Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — Formula One Licensing/ITSB — Global Sports Media (“F1-LIVE”)

(Lieta T-10/09) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “F 1-LIVE” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiska un valsts un starptautiskas vārdiskskas preču zīmes “F 1” un “F 1 Formula 1” — Apelāciju padomes veikta iebildumu noraidīšana — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts)

(2011/C 103/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Formula One Licensing BV* (Roterdama, Nīderlande) (pārstāvji — *B. Klingberg* un *K. Sandberg*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *A. Folliard-Monguiral*)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Global Sports Media Ltd* (Hamiltona, Bermudu salas) (pārstāvji — sākotnēji *T. de Haan* un *J.-J. Evrard*, pēc tam *T. de Haan*, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 16. oktobra lēmumu lietā R 7/2008-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Racing-Live SAS* un *Formula One Licensing BV*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Formula One Licensing BV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 55, 07.03.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — Zhejiang Xinshiji Foods un Hubei Xinshiji Foods/Padome

(Lieta T-122/09) (¹)

(Dempings — Sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu imports — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Regulas (EK) Nr. 384/96 15. panta 2. punkts un 20. panta 4. un 5. punkts (jaunajā redakcijā — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 15. panta 2. punkts un 20. panta 4. un 5. punkts)

(2011/C 103/37)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd* (Liua Town, Sanmen County, Ķīna) un *Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd* (Dangyang City, Ķīna) (pārstāvji — *F. Carlin*, barrister, *A. MacGregor*, solicitor; *N. Niejahr* un *Q. Azau*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — *J.-P. Hix* un *R. Szostak*, pārstāvji, kuriem sākotnēji palīdz *G. Berrisch* un *G. Wolf*, pēc tam — *G. Berrisch*, advokāti)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji — *H. van Vliet* un *C. Clyne*)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1355/2008, ar ko uzliek galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts par dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importu (OV L 350, 35. lpp.) tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītājam

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1355/2008, ar ko uzliek galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts par dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz *Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd* un *Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd*;
- 2) *Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd* un *Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd* sedz pusi savu tiesāšanās izdevumu;
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina pusi no *Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd* un *Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd* tiesāšanās izdevumiem;

4) Eiropas Komisijas sedz savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 141, 20.06.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — J & F Participações/ITSB — Plusfood Wrexham (“Friboi”)

(Lieta T-324/09) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Friboi” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “FRIBO” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts)

(2011/C 103/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: J & F Participações SA (Sorocaba, Brazīlija) (pārstāvis — A. Fernández Fernández-Pacheco, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Plusfood Wrexham Ltd (Llay, Wrexham, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — G. van Roeyen, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 22. aprīļa lēmumu lietā R 824/2008-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Fribo Foods Ltd un Agropecuaria Friboi, Ltda

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) J & F Participações SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 256, 24.10.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedums — Ancco/ITSB — Freche et fils (“ANN TAYLOR LOFT”)

(Lieta T-385/09) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ANN TAYLOR LOFT” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “LOFT” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 103/39)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ancco, Inc. (Vilmingtona [Wilmington], Delavēra [Delaware], Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — G. Trijē [G. Triet], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Foliārs-Mongirāls [A. Folliard-Monguiral])

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Freche et fils associés (Parīze, Francija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 1. jūlija lēmumu lietā R 1485/2008-1 saistībā ar iebildumu procesu starp Freche et fils associés un Ancco, Inc.

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 1. jūlija lēmumu lietā R 1485/2008-1;

2) pārējā daļā prasību noraidīt kā nepieņemamu;

3) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 282, 21.11.2009.

Prasība, kas celta 2010. gada 28. septembrī — Gill/Komisija

(Lieta T-471/10)

(2011/C 103/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Brendan Gill (Lifford, Īrija) (pārstāvji — A.M. Collins, SC, N.J. Travers, Barrister, un D. P. Barry, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Īrijai vēstules formā ar 2010. gada 13. jūlija dokumentu C(2010) 4752 izziņoto un prasītājam 2010. gada 16. jūlijā paziņoto Komisijas lēmumu noraidīt drošības spējas pieteikumus zvejas motorkuģa *Brendelen* pagarināšanai un pagarinātā zvejas motorkuģa *Brendelen* aizstāšanai ar piedāvātu jaunu pelaģiskās zvejas kuģi un aizstāt attiecībā uz minētajiem pieteikumiem pieņemto lēmumu, kas tika ietverts Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumā Nr. 2003/245 par Komisijas saņemtajiem lūgumiem par MAGP IV mērķu palielināšanu, lai ņemtu vērā drošības, kuģošanas jūrā, higiēnas, produktu kvalitātes un darba apstākļu uzlabojumus uz kuģiem, kuru kopējais garums ir lielāks par 12 metriem (OV L 90, 48. lpp.), kurš tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, tika atcelts ar Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-218/03 līdz T-240/03 *Boyle u.c./Komisija*, Krājums, II-1699. lpp.; un

— piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītājs atbilstoši LESD 263. pantam lūdz atcelt Īrijai vēstules formā ar 2010. gada 13. jūlija dokumentu C(2010) 4752 izziņoto un 2010. gada 16. jūlijā prasītājam paziņoto Komisijas lēmumu noraidīt drošības spējas pieteikumus zvejas motorkuģa *Brendelen* pagarināšanai un pagarinātā zvejas motorkuģa *Brendelen* aizstāšanai ar piedāvātu jaunu pelaģiskās zvejas kuģi, kurš tika pieņemts, lai aizstātu attiecībā uz minēto pieteikumiem pieņemto lēmumu, kas tika ietverts Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumā Nr. 2003/245 par Komisijas saņemtajiem lūgumiem par MAGP IV mērķu palielināšanu, lai ņemtu vērā drošības, kuģošanas jūrā, higiēnas, produktu kvalitātes un darba apstākļu uzlabojumus uz kuģiem, kuru kopējais garums ir lielāks par 12 metriem (OV L 90, 48. lpp.), kurš tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, tika atcelts ar Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-218/03 līdz T-240/03 *Boyle* un citi/Komisija, Krājums, II-1699. lpp.

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza šādus pamatus:

Pirmkārt, prasītājs norāda, ka atbildētāja esot rīkojusies bez juridiska pamata. Padomes 1997. gada 26. jūnija Lēmuma 97/413/EK par mērķiem un detalizētiem noteikumiem Kopienas zivsaimniecības sektora restrukturizācijai laikposmā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2001. gada 31. decembrim, lai sasniegtu ilgtspējīgu līdzsvaru starp resursiem un to izmantošanu (OV L 175, 27. lpp.), 4. panta 2. punkts joprojām paredzot piemērotu juridisko pamatu apstrīdētajam lēmumam, kādēļ Komisijai neesot bijis juridiska pamata pieņemt lēmumu *ad hoc* lēmuma formā.

Otrkārt, prasītājs norāda, ka Komisija esot pārkāpusi būtisku procesuālo prasību. Prasītājs norāda, ka atbilstoši Padomes Lēmumam 97/413/EK apstrīdētais lēmums esot bijis jāpieņem atbilstoši Pārvaldības komitejas procedūrai un ka, izvēloties pieņemt lēmumu *ad hoc* kārtībā, Komisija esot rīkojusies, pārkāpjot būtiskas procesuālās prasības.

Treškārt, prasītājs norāda, ka Padomes Lēmuma 97/413/EK 4. panta 2. punktu interpretējot nepareizi, Komisija esot pārsniegusi savas pilnvaras, it īpaši pamatojoties uz nebūtiskiem kritērijiem un ignorējot Padomes Lēmumā 97/413/EK un Kopienas zivsaimniecības tiesību aktos, kas bija spēkā prasītāja 2001. gada decembra pieteikuma ar drošību saistītajai tonnāžai iesniegšanas laikā, paredzēto “zvejas piepūles” definīciju.

Turklāt tiek norādīts, ka apstrīdētajā lēmuma esot ietvertas vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā attiecībā uz prasītāja pieteikumu par ar drošību saistīto tonnāžu. It īpaši tiek norādīts, ka Komisijas lēmums noraidīt prasītāja pieteikumu piedāvātā jaunā kuģa lielāka tilpuma zem galvenā klāja salīdzinājumā ar *Brendelen* dēļ, tāpat kā pieņēmums, ka piedāvātā jaunā kuģa “zvejas piepūle” būs lielāka nekā *Brendelen* “zvejas piepūle”, esot acīmredzami kļūdaini.

Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu. Prasītājs norāda, ka Komisijas lēmums noraidīt pieteikumu tā piedāvātā jaunā kuģa lielāka tilpuma zem galvenā klāja dēļ esot būtiska atšķirība attieksmē, kā rezultātā viņš tiek nepieļaujami diskriminēts, salīdzinot ar pavisam citu pieeju, kas atbilstoši Komisijas Lēmumam 2003/245 esot tikusi piemērota, izskatot dažus pieteikumus saistībā ar papildu drošību saistīto tonnāžu, kā arī izskatot vienu no šajā lēmumā sākotnēji noraidītajiem pieteikumiem, kurš vēlāk ar 2010. gada 13. jūlija dokumentu C(2010) 4765 izziņoto Komisijas lēmumu esot ticis apmierināts.

Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — *Verenigde Douaneagenten/Komisija*

(Lieta T-32/11)

(2011/C 103/41)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Verenigde Douaneagenten BV* (Roterdama, Nīderlande) (pārstāvis — *J. Van der Meché*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienība, ko pārstāv Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi

— atzīt par spēkā neesošu lēmumu turpmāk minēto iemeslu dēļ.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atzīt par spēkā neesošu Eiropas Komisijas 2010. gada 1. oktobra lēmumu ar atsauci REC 02/09.

Komisija, pamatojoties uz Regulas Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 2454/93 ⁽²⁾ 871. pantu, esot konstatējusi, ka prasītāja ir rīkojusies labticīgi un ir ievērojusi visus spēkā esošos noteikumus par muitas deklarāciju, taču atbildīgo dienestu kļūdas neesot, un tādējādi pēcmuitošanas piedziņa esot jāveic.

Prasītāja uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā ir kļūda saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 220. panta 2. punkta b) apakšpunktā ietvertā teikuma otro daļu. Tajā paredzēts, ka gadījumā, ja preču preferenciālas izcelsmes statusu nosaka, pamatojoties uz administratīvās sadarbības sistēmu, un ir iesaistītas trešo valstu iestādes, šo iestāžu nepareizi izsniegts sertifikāts tiek uzskatīts par kļūdu. Tā tas esot šajā gadījumā.

Turklāt Nīderlandes muitas dienestiem, veicot pēcmuitošanas piedziņu, bija jāpierāda, ka nepareizu sertifikātu izsniegšana ir bijusi saistīta ar nepatiesu informāciju, ko sniedzis eksportētājs.

Tāpēc esot jāsecina, ka nepareizu sertifikātu izsniegšana Curaçao muitas dienestos, esot kļūda saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 220. panta 2. punkta b) apakšpunktā ietvertā teikuma otro daļu.

Turklāt Komisija savā izmeklēšanā konstatēja, ka prasītāja nav izdarījusi krāpnieciskas darbības, ne arī pieļāvusi kļūdu nolaidību, taču īpašu apstākļu nav bijis, un tādējādi neesot pamata nodokļu atļaišanai.

Saistībā ar šo prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ietvertais nolēmums par nodokļu atļaišanu saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 239. pantu esot pieņemts, neievērojot Regulas Nr. 2454/93 907. pantā minēto termiņu. Tāpēc Nīderlandes muitas dienestam esot jāapmierina pieteikums par nodokļu atļaišanu.

Turklāt Komisija izmeklēšanā neesot ievērojusi paredzēto procedūru, jo tā neesot uzklusējusi prasītāju un neesot devusi prasītājai iespēju atbilstoši izklāstīt savu viedokli, un šis fakts ir pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta pamatprincipam par tiesībām tikt uzklusītam.

Turklāt esot bijuši īpaši apstākļi, jo prasītāja, atsaucoties uz Regulas Nr. 2913/92 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu, esot atkarīga no dokumentiem, kuru prasītājai neesot un kuriem neesot arī bijis jābūt prasītājas rīcībā.

Prasība, kas celta 2011. gada 26. janvārī — Kraft Foods Global Brands/ITSB — Fenaco (“SUISSE PREMIUM”)

(Lieta T-60/11)

(2011/C 103/42)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — M. de Justo Bailey, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Fenaco Genossenschaft (Berne, Šveice)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 11. novembra lēmumu lietā R 552/2010-1 un
- piespriest atbildētājam un personai, kas iestājusies lietā, atliedzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Fenaco Genossenschaft

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “SUISSE PREMIUM” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 30., 31. un 42. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska preču zīme “PREMIUM” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.).

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo pastāvēt konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 28. janvārī — *Recombined Dairy System*/Komisija

(Lieta T-65/11)

(2011/C 103/43)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Recombined Dairy System A/S* (Horsens, Dānija) (pārstāvji: — T. K. Kristjánsson un T. Gønge, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt 1. panta 2. un 4. punktu Eiropas Komisijas 2010. gada 12. novembra Lēmumā (lietā C(2010) 7692 (REC 03/08)), kura adresāts ir Dānijas nodokļu iestādes un ar kuru ir konstatēts, ka ir pamatoti vēlāk iegrāmatot Dānijas Karalistes 2008. gada 6. oktobra pieprasījumā norādīto ievadmuitas nodokli par EUR 1 406 486,06 (DKK 10 492 385,99) un ka atbrīvojums no ievadmuitas nodokļa par EUR 1 234 365,24 (DKK 9 208 364,69), kas minēts Dānijas Karalistes 2008. gada 6. oktobra pieprasījumā, nav pamatots.

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas konstatējuma, ka vēlāka ievadmuitas nodokļa iegrāmatošana ir pamatota un ka atbrīvojums no ievadmuitas nodokļa nav pamatots, pamatojums balstās uz novērtējumu par to, vai iestādes ir pieļāvušas kļūdu atbilstoši Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽¹⁾ 236. pantam, 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam un vai pastāvēja īpaši apstākļi atbilstoši šīs regulas 239. pantam.

Apstrīdētajā lēmumā Komisija konstatēja, ka:

— iestādes nav pieļāvušas kļūdu attiecībā uz diviem preču veidiem, par kuriem prasītāja bija saņēmusi Saistošu izziņu par tarifu (SIT);

— iestādes ir pieļāvušas kļūdu attiecībā uz vienu no preču veidiem, par kuru tās bija darījušas zināmu prasītājam, ka attiecībā uz šo preču veidu SIT nav nepieciešama, jo prasītājam bija SIT citam preču veidam ar identisku muitas tarifu;

— iestādes nav pieļāvušas kļūdu attiecībā uz diviem citiem preču veidiem, par kuriem prasītāja nebija pieprasījusi SIT, jo šo preču muitas tarifs bija identisks tām precēm, par kurām prasītāja bija saņēmusi SIT.

Tālāk Komisija konstatēja, ka pastāvēja īpaši apstākļi attiecībā uz abiem preču veidiem, kuriem tika piešķirta SIT, un attiecībā uz preču veidu, par kuru tika izlemts, ka tam nav nepieciešama SIT, taču ka nepastāvēja īpaši apstākļi attiecībā uz abiem pēdējiem minētajiem preču veidiem, jo prasītāja par šiem preču veidiem nebija pieprasījusi SIT.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus:

- 1) Pirmais pamats: iestādes ir pieļāvušas kļūdu attiecībā uz visiem pieciem preču veidiem par visu laikposmu tādēļ, ka nodokļu iestāžu veiktā preču klasifikācija SIT 3504 pozīcijā radīja prasītājam tiesisko paļāvību, ka šī klasifikācija ir pareiza.
- 2) Otrais pamats: attiecībā uz abiem preču veidiem, kuriem netika prasīts piešķirt SIT, pastāvēja īpaši apstākļi, jo tas, ka muitas iestādes pēc daudziem gadiem ar atpakaļejošu spēku ⁽²⁾ groza muitas tarifu interpretāciju, pārsniedz parasto ekonomisko risku.

⁽¹⁾ OV 1992 L 302, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987 L 256, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 14. decembra spriedumu lietā F-80/09 *Lenz*/Komisija 2011. gada 7. februārī iesniedza *Erika Lenz*

(Lieta T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Erika Lenz* (Osnabrück, Vācija) (pārstāvji — V. Lenz un J. Römer, Rechtsanwälte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Civildienesta tiesas 2010. gada 14. decembra spriedumu lietā F-80/09;
- pilnībā apmierināt sākotnējā prasībā izvirzītos prasījumus;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus.

- 1) Pirmais apelācijas sūdzības pamats: nepareizs faktu atspoguļojums pārsūdzētā sprieduma 29. punktā un Reglamenta pārkāpums.
  - Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Civildienesta tiesai, ka tā Komisijas “pamatojumu” apstrīdētajā lēmumā kā tādu raksturojusi un arī pieņēmusi, lai gan tas vācu valodas redakcijā nav sniegts, tāpēc apelācijas sūdzības iesniedzēja to nav skaidri atzinusi. Tādējādi Civildienesta tiesa ir pārkāpusi gan Reglamenta 29. pantu, kā arī nav ievērojusi Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regulu Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Atomenerģijas kopienā lietojamās valodas (OV 1958, Nr. 17, 385. lpp.). Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 29. punktā ir pieļauta ne tikai procesuāla kļūda, bet arī nepareizi atspoguļoti fakti.
- 2) Otrais apelācijas sūdzības pamats: nepareizs raksturojums par *Heilpratiker* jeb dziednieka profesiju Vācijā.
  - Tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir sniegusi faktiski nepareizu raksturojumu par *Heilpratiker* medicīniskās aprūpes profesiju Vācijā.
- 3) Trešais apelācijas sūdzības pamats: nepareizs faktu atspoguļojums par liecinieces liecību.
  - Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Civildienesta tiesa nav pareizi atspoguļojusi faktus, uz kuru pamata vajadzēja pieaicināt liecinieci. Civildienesta tiesa pārsūdzētā sprieduma 20. un 45. punktā ir kļūdīgi apgalvojusi, ka prasības pieteikumā runa esot par attiecīgās liecinieces atlīdzību. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka runa esot bijusi par darbību apliecināšanu laikā, kad lieciniece darbojusies Eiropas Savienības iestāžu veselības apdrošināšanas sistēmā.
- 4) Ceturtais apelācijas sūdzības pamats: noteiktu faktu trūkums spriedumā.

- Apelācijas sūdzības iesniedzēja šajā ziņā apgalvo, ka Civildienesta tiesa noteiktus lietas dalībnieku izteikumus mutvārdu procesā nav atspoguļojusi pārsūdzētajā spriedumā un līdz ar to nav tos novērtējusi.

Prasība, kas celta 2011. gada 9. februārī — Nath Kalsi/ITSB — American Clothing Associates (“RIDGE WOOD”)

(Lieta T-80/11)

(2011/C 103/45)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Dwarika Nath Kalsi un Ajit Nath Kalsi (Agra, Indija) (pārstāvis — J. Schmidt, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: American Clothing Associates NV (Evergem, Beļģija)

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 19. novembra lēmumu lietā R 599/2010-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēji: prasītāji

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “RIDGE WOOD”, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 18., 24. un 25. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: American Clothing Associates NV

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “RIVER WOODS” un grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “RIVER WOODS” un “River Woods”, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 18., 25. un 40. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm neesot sajaukšanas iespējas; Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta un 42. panta pārkāpums agrāko preču zīmju izmantošanas pierādījumu neesamības dēļ, kā arī Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums, jo *American Clothing Associates* apgalvotie fakti neesot pietiekami, lai pamatotu pazīstamību šī panta izpratnē

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 23. novembra spriedumu lietā F-65/09 Marcuccio/Komisija 2011. gada 11. februārī iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (*Tricase*, Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- katrā ziņā pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atzīt, ka dokuments, ko Eiropas Komisija iesniegusi tiesas sēdes dienā, vienmēr ir bijis un joprojām ir pilnībā nepieņemams *in hanc litem*;
- pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem apmierināt pirmajā instancē iesniegtajā prasībā izvirzītos prasījumus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar šo lietu visās līdzšinējās instancēs;
- pakārtoti: nosūtīt šo lietu atpakaļ Civildienesta tiesai citā iztiesāšanas sastāvā, lai tā no jauna lietu izskata pēc būtības.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir iesniegta par Civildienesta tiesas 2010. gada 23. novembra spriedumu. Ar šo spriedumu tika noraidīta prasība atcelt 2008. gada 5. augusta lēmumu, kas pieņemts, izpildot Pirmās instances tiesas 2008. gada 10. jūnija spriedumu lietā T-18/04 *Marcuccio/Komisija* (Krājumā nav publicēts),

prasība atcelt lēmumu, ar kuru tika noraidīta sūdzība par minēto lēmumu, kā arī prasība piespriest Komisijai samaksāt viņam konkrētu naudas summu kā atlīdzību par iespējamo kaitējumu, kas nodarīts ar minētajiem lēmumiem.

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda četrus pamatus.

- 1) Pirmais pamats attiecas uz dažām procesuālām kļūdām un kļūdām tiesību piemērošanā, cita starpā, tiesību uz aizstāvību pārkāpuma dēļ.
- 2) Otrais pamats attiecas uz lēmuma, kuru prasībā pirmajā instancē tika lūgts atcelt, izdevēja kompetences neesamību.
- 3) Trešais pamats attiecas uz absolūtu pamatojuma nenorādīšanu lēmumā, kuru prasībā pirmajā instancē tika lūgts atcelt.
- 4) Ceturtais pamats attiecas uz vairāku pārsūdzētajā spriedumā iekļauto apgalvojumu prettiesiskumu īpaši šādu pārkāpumu dēļ: a) tiesību normu pārkāpums, kā arī kļūdaina, nepareiza un nesaprātīga interpretācija un piemērošana, b) *patere legem quam ipse fecisti* principa pārkāpums, c) pilnvaru nepareiza un ļaunprātīga izmantošana, it īpaši tiesvedības nepareiza un ļaunprātīga izmantošana; d) absolūta pamatojuma nenorādīšana.

Prasība, kas celta 2011. gada 18. februārī — BIA Separations/Komisija

(Lieta T-88/11)

(2011/C 103/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BIA Separations d.o.o. (Lubļana, Slovēnija) (pārstāvji — G. Berrisch, lawyer, un N. Chesaites, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas netieši izteiktu 2010. gada 10. decembra lēmumu, ar kuru tika noraidīts prasītājas atkārtots lūgums piešķirt pieeju Komisijas lēmumam attiecībā uz sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienas un Eiropas Investīciju banku par riska dalīšanas finanšu mehānismu (C(2008) 2181) un Komisijas lēmumprojektam, ar kuru tiek grozīts sadarbības nolīgums starp Eiropas Kopienas un Eiropas Investīciju banku par riska dalīšanas finanšu mehānismu (C(2008) 8058);
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza tikai vienu pamatu, ar kuru apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 296. pantu, nesniedzot atbildi uz prasītājas atkārtotu lūgumu piešķirt pieeju informācijai termiņā, kāds noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾ 8. panta 1. un 2. punktā.

⁽¹⁾ OV 2001, L 145, 43. lpp.

Prasība, kas celta 2011. gada 18. februārī — Andersen/ Komisija

(Lieta T-92/11)

(2011/C 103/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jørgen Andersen (Ballerup, Dānija) (pārstāvji — M.F. Nissen un G. Van de Walle de Ghelcke, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas 2010. gada 24. februāra Lēmuma valsts atbalsta lietā C 41/08 (NN 35/08) — Sabiedrisko pakalpojumu līgumi starp Dānijas transporta ministriju un *Danske Statsbaner* (DSB) (OV L 7, 1. lpp.) 1. panta 2. punktu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

- 1) Pirmais pamats ir balstīts uz to, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā ir izsecinājusi, ka Dānijas valdība nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, *Copenhagen-Ystad* transporta līniju kvalificējot par sabiedrisko pakalpojumu un iekļaujot to sabiedrisko pakalpojumu līgumu sistēmā. Prasītājs uzskata, ka šo transporta līniju aktīvi izmantoja tirgus dalībnieki, nesāņemot subsīdijas, un tāpēc to nevajadzētu iekļaut sabiedriskā pakalpojuma līgumā.
- 2) Otrais pamats ir balstīts uz to, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā, neizdodot rīkojumu atgūt nesaderīgo pārmērīgo kompensāciju, kas tika izmaksāta DSB, tāpēc, ka tās akcionāram — Dānijas valstij — tika izmaksātas dividendes. Prasītāja uzskata, ka dividendžu izmaksāšana valstij, ko veic sabiedrība, kas pilnībā pieder valstij, nav likumīgs veids, kā atlīdzināt nesaderīgu pārmērīgu kompensāciju.
- 3) Trešais pamats ir balstīts uz to, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā, Regulas Nr. 1191/69 ⁽¹⁾ vietā piemērojot Regulu Nr. 1370/2007 ⁽²⁾. Prasītājs uzskata, ka tiktāl, ciktāl runa ir par nelikumīgu valsts atbalstu, Komisijai būtu jāpiemēro tie tiesību akti, kas bija piemērojami atbalsta piešķiršanas brīdī.

⁽¹⁾ Padomes 1969. gada 26. jūnija Regula (EEK) Nr. 1191/69 par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē [par dalībvalstu darbību sakarā ar pienākumiem, kas ir saistīti ar sabiedrisko pakalpojumu jēdzienu dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē] (OV L 156, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regula (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 1. lpp.).

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

